

Camino en Hoteles 420€

Somos la Agencia Mejor Valorada del Camino. Licencia Oficial de Agencia de Viajes AV4433.1

Santiago Ways®

Inici / Actualitat / La Veu dels Llibres

El pecat més temut: 'La luxúria', d'Anna Punsoda

LA LLIBRERIA: ASSAIG

per Laura Ramos Cartanyà

La Veu dels Llibres

Dissabte, 4 de juliol de 2020 a les 00:00h

NOSALTRES
LA VEU
Publicació de reflexió i activisme pel País Valencià

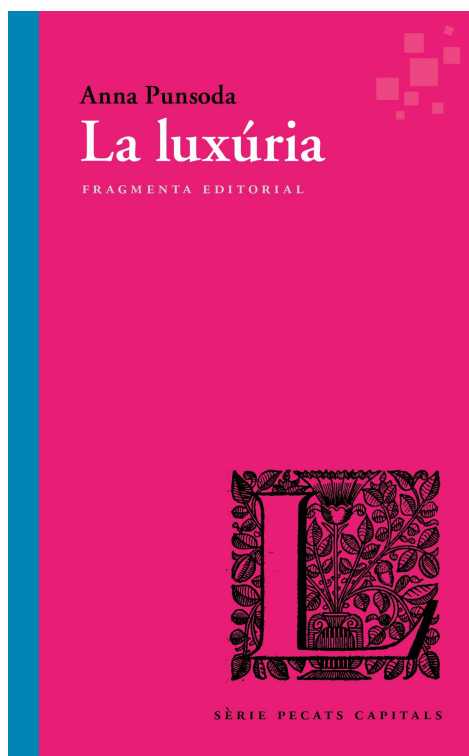

recent: una serie d'assajos curts que ens parlen sobre els pecats capitals. Així doncs, es reuneix set joves autors i autores i s'assigna a cadascun d'ells un dels pecats. Ens centrarem en *La Luxúria*, el cinquè dels volums publicats, escrit per Anna Punsoda i Ricart, llicenciada en periodisme i filosofia i autora d'*Els llits dels altres* (Ara Llibres, 2018).

«El desig és l'esclatxa per on s'enfonsen els grans projectes.»

Des del mite de *Tristany i Isolda* fins a *Jane Eyre*, de Brontë, *Fanny Hill*. Memòries d'una dona galant, de John Cleland o el relat curt *Rom Negrita*, de Rodoreda.

El concepte cabdal per excel·lència d'aquesta tesi és el desig, que se'ns presenta com la llavor de la luxúria i, sobretot, com a esclat personal. Aquest enfocament últim crida l'atenció, ja que desitjar no deixa de ser un sospir per tot allò que no hem assolit. Estem per tant afirmant la mancança en nosaltres, el buit i l'afany d'omplir-lo. Sovint, la via més clara de fer-ho és deixar-nos dur per la puixança dels cossos. És difícil no sentir-nos interpel·lats per aquesta descripció, al cap i a la fi els nostres models de vida es redueixen a la insatisfacció i l'assentada necessitat d'embafar-nos amb més.

Fragmenta Editorial (2019)

De fet, si fem una mica de recerca, podem esbrinar que el terme *luxúria*, despul·lat de la connotació, significa «excés, abundància»; podríem deduir el seu parentesc amb *luxe*. Així és com Punsoda percep la luxúria, com un «luxe en què només han pogut caure els homes durant molts segles» i la nega reiteradament com a pecat.

Com un recorregut personal, que amb veu intensa, sarcàstica i carregada d'experiència ens duu els mots a molts pensaments que podrien haver existit en nosaltres com a intuïcions passatgeres.

Compreses en un volum de menys de setanta pàgines, Punsoda aconsegueix fer clares les seves preocupacions, d'ella n'extraïem un fort i implícit sentiment de justícia, ètica i afecte. Ens parla des de la literatura, la filosofia i la psicologia.

Emprèn aleshores un camí d'estampes poderoses a través d'una bibliografia escollida curosament per a mostrar-nos el paper que ha jugat la luxúria a la literatura i davant del judici de la humanitat. Des del mite de *Tristany i Isolda* fins a *Jane Eyre*, de Brontë, *Fanny Hill*. Memòries d'una dona galant, de John Cleland o el relat curt *Rom Negrita*, de Rodoreda. De cada personatge n'esperem una lectura genuïna i ens hi aproxima fins a empatitzar-hi. Els temes que hi tracta els aborda amb perspectiva de gènere, la intenció de comprendre l'entorn i de desconstruir els tòpics interioritzats. Alguns punts destacats que hi trobem són la confusió del desig amb l'afecte, la desmitificació de la virginitat i del «desflorament», la luxúria com a imperi i llengua, la relació entre la salut mental i la luxúria. De l'últim tema esmentat, caldria ressaltar-ne una imatge en particular; cap al final de l'assaig l'autora recorre a l'experiència personal per explicar-nos l'esquinç de la dona en el període postpart entre els rols de «dona» i de «mare».

«Quan va néixer la meua filla vaig caure en un pou fosquíssim i la primera cosa que vaig perdre durant la depressió postpart va ser el desig sexual. [...] Alguna cosa m'explicava (tímidament, perquè soc bastant sorda al meu cos) que una bona mare no podia posar-se a fer cabrioles sense calces.»

propi, l'analitza. Les reflexions són breus però destil·lades, en certa manera reprèn «l'exercici d'intimitat» que va començar amb el seu debut, *Els llits dels altres*. Podem percebre aquest assaig com un recorregut personal, que amb veu intensa, sarcàstica i carregada d'experiència ens duu els mots a molts pensaments que podrien haver existit en nosaltres com a intuïcions passatgeres.